

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.III.20.646/2021/3. szám

A tanács tagjai: Salamonné dr. Piltz Judit a tanács elnöke

Dr. Farkas Antónia előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője:

Debreczi & Reiser Ügyvédi Iroda

(Cím5,

ügyintéző: dr. Debreczi Géza ügyvéd)

Az alperesek: Alperes1

(Cím1) I. rendű

Alperes2

(Cím3) II. rendű

Az alperesek képviselői:

kamarai jogtanácsos I. rendűért

Marosi és Társa Ügyvédi Iroda

(Cím8,

ügyintéző: dr. Marosi András ügyvéd) II. rendűért

Az I. rendű alperes beavatkozója:

Alperesi beavatkozó1

(Cím4)

Az I. rendű alperes beavatkozójának képviselője:

Dr. Sarkadi Julianna ügyvéd

(Cím6)

A per tárgya: sérelemdíj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

I. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 61.Pf.635.082/2020/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 12.P.86.352/2020/9.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 400.000 (négysszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes panaszaival rendszeresen felkereste a II. rendű alperes Urológiáját. Nála 2014. november 3-án prosztatata biopszia elvégzését rendelték el, majd november 17-re visszarendelték. A felperes nevére kiállított kórszövettani lelet leírása alapján jóindulatú prosztatata megnagyobbodást véleményeztek.

[2] A felperes 2014. december 9-én a II. rendű alperesnél ismét megjelent szövettani lelete miatt, ahol az ambuláns dokumentációban egy 2014. november 12-én kelt, a más egészségügyi intézmény pecsétjével ellátott kórszövettani lelet eredménye került rögzítésre, amely szerint jobb oldalon és bal oldalon is rosszindulatú prosztatata mirigydaganat igazolható. Ekkor a II. rendű alperes alkalmazásában álló orvos szóban arról tájékoztatta a felperest, hogy a szövettani vizsgálat alapján rosszindulatú daganat található a prosztatáján, ami miatt műtét elvégzése javasolt.

[3] A kontrollvizsgálat után a II. rendű alperes a felperes részére átadta a nevére szóló ambuláns lapot, amely adminisztratív hiba folytán L.G. kórszövettani leletének eredményét tartalmazta.

[4] A felperes a II. rendű alperestől való távozását követően észlelte, hogy a részére átadott orvosi dokumentáció között egy L.G. nevű személy nevére szóló kórszövettani lelet található, amelyet a II. rendű alperes intézményébe visszavitt és azt a recepción leadta. A visszavitt lelet alapján a II. rendű alperes részéről intézkedésre nem került sor.

[5] A felperest 2015. január 29-én vették fel az I. rendű alperes Urológia-Andrológiai Osztályára, a tervezett LRP műtétet pedig másnap elvégezték.

[6] Az I. rendű alperes patológiai részlegén 2015. február 3-án a prosztatata és az ondóhólyagok mint vizsgálati anyagok mikroszkópos vizsgálata során visszamaradt daganat nem volt azonosítható. Kiderült, hogy a beteg ambuláns lapján szereplő szövettani lelet másik betegre vonatkozott, a felperes szövettani lelete tumor szempontjából negatív volt.

[7] A felperesnél a beavatkozásokkal okozati összefüggésben a prosztatata hiánya mellett, vizeletinkontinencia, illetve merevedési zavar alakult ki.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

[8] A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket elsődlegesen egyetemlegesen 5.000.000 forint, másodlagosan személyenként 2.500.000 forint sérelemdíj megfizetésére. Állította, hogy a műtét elvégzésére az alperesek felróható magatartása következtében, indokolatlanul került sor.

[9] Az I. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a prosztatata eltávolítását a II. rendű alperes által felállított diagnózis alapján végezték el, a lelet elcserélése a II. rendű alperesnél történt.

[10] A II. rendű alperes ellenkérelmében szintén a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy az I. rendű alperesnek kötelezettsége lett volna a betegazonosítás elvégzése. Álláspontja szerint, ha az I. rendű alperes megfelelően járt volna el, akkor a leletcserére fény derült volna és a beavatkozást nem végezték volna el.

[11] Az I. rendű alperes pernyertessége érdekében beavatkozó biztosító az I. rendű alperessel szemben a kereset elutasítását kérte. Érvelése szerint nem eshet az I. rendű alperes terhére, hogy a II. rendű alperes adminisztrációs hibát vétett.

Az első- és másodfokú ítélet

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletével az I-II. rendű alpereseket egyetemlegesen kötelezte 4.000.000 forint sérelemdíj és járulécai megfizetésére.

[13] A szakértői vélemény alapján megállapította, hogy az I. rendű alperes szakmai szabályt segezt azzal, hogy a kezelési terv felállítása során onkoteam, onkológus szakorvos bevonására nem került sor. Kifejtette, hogy ilyen rosszindulatú megbetegedés esetén a kezelési terv felállítása során minden esetben onkológus szakértő, onkoteam bevonása szükséges és velük egyeztetve kell meghatározni az alkalmazandó terápiát. Érvelése szerint egy onkológiai konzultáció esetén nagyobb eséllyel derült volna fény a felperes leletének elcserélésére, és így elkerülhető lett volna a szükségtelen beavatkozás. Rámutatott arra, hogy bár a prosztatataeltávolító műtetet az I. rendű alperes a szakmai szabályoknak megfelelően, műtéttechnikai hiba nélkül végezte el, azonban előtte elmulasztotta a felperes teljes kórszövettani leletének beszerzését és áttanulmányozását.

[14] A II. rendű alperes szakmai szabályszegését abban látta, hogy az elvégzett kórszövettani vizsgálatot követően adminisztrációs tévedés miatt a felperesnek egy más személy vizsgálati eredményét tartalmazó kórszövettani leletet adott át, és ezt másolta be az ambuláns lapra is, ily módon az ambuláns lap a felperes vonatkozásában valótlan vizsgálati eredményt tartalmazott. Hangsúlyozta, hogy a II. rendű alperes megsértette az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 136. § (1) bekezdésében foglaltakat, mert a szükséges intézkedéseket nem tette meg, és az értesítési kötelezettségét annak ellenére elmulasztotta, hogy a felperes a más nevére kiállított kórszövettani leletet visszavitte.

[15] Az elsőfokú bíróság nem tartotta megállapíthatónak a felperes közreható magatartását. E körben utalt arra, hogy a felperes egészségügyi kérdésekben járatlan, nem vonta kétségbe a részére átadott okiratok valóságtartalmát és jóhiszeműen bízott abban, hogy a tévesen részére átadott lelet visszavitele után őt a további teendőkről értesíteni fogják.

[16] Megállapította, hogy az alperesek a felperessel szemben közös károkozóknak minősülnek, ezért az okozott károkért egyetemlegesen kötelesek helytállni. A sérelemdíj összezszerűsége tekintetében kifejtette, hogy a felperes a műtėti beavatkozás óta folyamatosan vizelet-visszatartási problémákkal küzd, illetőleg merevedési problémái vannak, életminősége jelentősen romlott. A sérelemdíj összegét 4.000.000 forintban állapította meg, amelynek egyetemleges megfizetésére kötelezte az alpereseket. Megjegyezte, hogy súlyosabb mulasztás a II. rendű alperes esetében állapítható meg, figyelemmel arra, hogy részéről nemcsak a leletek összecszerelésére került sor, hanem a téves lelet visszavitelét követően sem tette meg az elvárható intézkedéseket. Álláspontja szerint az I. és II. rendű

alperes közrehatása 30-70%-os mértékben lenne megállapítható a II. rendű alperesre terheesebben.

[17] Az alperesek és a beavatkozó fellebbezései folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével a per fő tárgya tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét – annak helyes indokai – alapján helybenhagyta.

[18] Osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, amely szerint a felperes kárait az alperesek együtt okozták, mert bármelyikük károkozó magatartásának elmaradása esetén a felperes kára nem következett volna be.

[19] Hangsúlyozta, hogy a II. rendű alperes jogellenes és felróható magatartást valósított meg azzal, hogy a felperes ambuláns lapjára nem az ő, hanem egy másik személy kórszövettani leletének eredményét másolta rá. Kiemelte, hogy a II. rendű alperesnek visszavitt, tehát nyilvánvalóan elcserélt kórszövettani lelet kapcsán meg kellett volna vizsgálnia a tévedés okát, majd minderről az érintetteket, így a felperest is tájékoztatnia kellett volna.

[20] Az I. rendű alperes részéről jogellenes és felróható magatartásnak tartotta az elsőfokú bírósággal egyezően, hogy az ambuláns lapon szereplő kórszövettani lelet eredményét elfogadva elmulasztotta beszerezni a teljes kórszövettani leletet. A szakértői vélemény alapján rámutatott arra, hogy az ambuláns lap és a kórszövettani lelet nem feleltethető meg egymásnak; a kórszövettani lelet további lényegi információkat tartalmazhat, amelyek az ellátás folyamatát megalapozzák. Utalt arra, hogy az I. rendű alperes szakmai szabályt szegett azzal is, hogy a 60/2003. (X. 20.) ESzCsM rendeletben foglaltak ellenére nem hívott össze onkoteamet, onkológus szakorvos bevonására nem került sor.

[21] Érvelése szerint a II. rendű alperes felperes közrehatására való hivatkozása alaptalan, mivel a II. rendű alperes nem bizonyított a beteg részéről olyan jogellenes, felróható magatartást, amely közrehatott volna a kár bekövetkezésében, vagy befolyása lett volna annak mértékére. Álláspontja szerint a felperes eljárása teljes mértékben megfelelt az elvárhatóság követelményének; részéről semmilyen mulasztás nem volt megállapítható.

[22] A sérelemdíj összegszerűsége vonatkozásában kifejtette, hogy a felperest ért hátrányok teljes kompenzációjára az elsőfokú bíróság által megítélt 4.000.000 forint a megfelelő összeg. Álláspontja szerint kiemelten kellett értékelni, hogy a felperes egy olyan szervének eltávolítására került sor, amelynek nem volt indikációja. Rámutatott arra, hogy a súlyos tévedést, hibák sorozatát bármelyik alperes magatartása megakaszthatta volna, erre azonban nem került sor.

[23] Megítélése szerint a II. rendű alperes alappal kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság meghatározta az alperesek közötti felróhatóság arányát, ezért az erről szóló bekezdést az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából mellőzte. Rámutatott arra, hogy nem képezte jelen per tárgyát az alperesek közötti felróhatósági arány vizsgálata.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[24] A jogerős ítélet ellen az I. rendű alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése mellett, a felperes keresetének vele szemben történő elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, harmadlagosan a sérelemdíj összegének 800.000 forintra történő leszállítását kérte.

[25] Megsértett jogszabályhelyként az Eütv. 77. § (3) bekezdését, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:52. §-át, 6:519. §-át, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 164. § (1)

bekezdését, 177. §-át, 182. § (3) bekezdését, 206. § (1) bekezdését, valamint 221. §-át jelölte meg.

[26] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú ítélet alapját képező igazságügyi orvosszakértői vélemények nem voltak hiánytalanok, aggálytalanok és ellentmondásmentesek.

[27] Érvelése szerint a perbeli esetben a II. rendű alperes 2014. december 9-i ambuláns lapja egyértelműen tartalmazta a szövettani eredményt, a szövettani diagnózist, amely képezhette az egyébként elvégzett radikális prosztatataeltávolító műtét indikációját. Rámutatott arra, hogy a szövettani eredmény a prosztatával kapcsolatos további terápiás terv kialakításánál alapvető, és az elvárható gondosság, valamint a szakmai szabályok értelmében egy egyértelmű szövettani diagnózis, amely a kezeléssel kapcsolatos döntés alapjául szolgálhatott.

[28] A szakvélemény alapján állította, hogy a felperesnél a műtét előtt végzett „kockázatfelmérő” kivizsgálás, a műtetre való alkalmasságot vizsgáló eljárása a szakmai szabályoknak és az elvárható gondosságnak megfelelt.

[29] Hangsúlyozta, hogy azt az egészségügyi ellátást és kezelést alkalmazta, amelyet a beteg II. rendű alperes által dokumentált állapota és felállított diagnózisa indokolt. Megjegyezte, hogy az ambuláns lap és annak tartalma önállóan elfogadható, teljes értékű, az orvos aláírásával és pecsétjével jóváhagyott, ezáltal hitelesített dokumentum volt. Érvelése szerint nincs törvényi szabályozás, sem előírás, hogy az ambuláns lap önálló dokumentumként ne lett volna elfogadható és be kellett volna kérni az eredeti szövettani leletet is. Hivatkozott arra, hogy a zárójelentéshez sem kell bemutatni az ápolási dokumentációt és egyéb leleteket. Nem értett egyet a szakértői vélemény azon megállapításával, amely szerint a további kezelési tervet megalapozó teljes kórszövettani lelet áttanulmányozása orvosszakmai szempontból az elvárható gondosság elve szerint indokolt lett volna.

[30] Rámutatott arra, hogy a szakértői vélemény szerint egy egyértelmű szövettani diagnózis a kezeléssel kapcsolatos döntés alapjául szolgálhat, így az onkoteam működése során elfogadja az ambuláns lapra beemelt szövettani leírást. Megjegyezte, hogy további diagnosztikus vizsgálat a műtét után, a szövettani lelet birtokában lehetett volna indokolt.

[31] Érvelése szerint a szakértői intézet nem adott választ arra a kérdésre, hogy mely szakmai szabály írja elő a teljes kórszövettani lelet áttanulmányozását. E körben ismételten utalt a szakértői intézet azon megállapítására, amely szerint „egy egyértelmű szövettani diagnózis a kezeléssel kapcsolatos döntés alapjául szolgálhat”. Álláspontja szerint nem szegett szakmai szabályt az onkoteam összehívásának elmaradásával, mert az ellátás idején szakmai protokoll erre nézve nem volt érvényben.

[32] Állította, hogy az elsőfokú bíróság megalapozatlanul mellőzte a szakvélemény kiegészítésére, vagy új szakértő kirendelésére tett bizonyítási indítványát. Kifogásolta, hogy az alapszakvélemény elkészítésébe bevont urológus szakkonzultáns ismételt bevonására nem került sor sem a 2019. december 12-i kiegészítő, sem a 2020. június 9-én kelt kiegészítő szakértői vélemények vonatkozásában annak ellenére, hogy – álláspontja szerint – urológiai szakkérdésekben kellett a szakvéleményeket kiegészíteni. Kiemelte, hogy erre tekintettel az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályt sértett, amelyet a másodfokú bíróság nem vett figyelembe.

[33] Utalt arra is, hogy egyébként sem állapítható meg okozati összefüggés a magatartása és a bekövetkezett kár között. E körben idézte tanú tanú vallomását, amely szerint az orvos csak a műtét után szerzett tudomást a visszavitt leletről, ezért erről a II. rendű alperes urológusától nem szerezhettek volna tudomást a műtétet megelőzően.

[34] Nem értett egyet a sérelemdíjra történő kötelezésével sem, mert álláspontja szerint a Ptk. 2:52. §-a szerinti jogszabályi feltételek nem állnak fenn. Vitatta azt is, hogy az I. rendű alperessel közös károkozónak minősülne.

[35] A sérelemdíj összegszerűsége vonatkozásában kifogásolta, hogy a felperes ennek alátámasztására részletes bizonyítást nem indítványozott, tanúbizonyítási indítványt nem terjesztett elő. Hangsúlyozta, hogy a szükséges bizonyítás lefolytatásának hiányában az eljáró bíróságok a sérelemdíj mértékét eltúlzottan magas összegben határozták meg, az nem felel meg a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében foglaltaknak.

[36] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

[37] A II. rendű alperes felülvizsgálati eljárásban tett nyilatkozatában nem értett egyet az I. rendű alperes által előadottakkal.

[38] Az I. rendű alperes érdekében beavatkozó biztosító a felülvizsgálati eljárásban nyilatkozatot nem tett.

A Kúria döntése és jogi indokai

[39] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

[40] A Kúria a jogerős ítéletet a régi Pp. 270. § (2) bekezdése és a 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, a 272. § (2) bekezdése szerint megjelölt jogszabálysértések tekintetében vizsgálta felül.

[41] A régi Pp. 270. § (2) bekezdésének és a 275. § (3), illetve (4) bekezdéseinek együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja lehet valamely anyagi jogi vagy eljárási szabálysértés, utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása van.

[42] Az I. rendű alperes – egyebek mellett – megsértett jogszabályhelyként az Eütv. 77. § (3) bekezdését jelölte meg. Ennek alapján a Kúriának azt kellett vizsgálnia, hogy az I. rendű alperes alkalmazottai a szakma szabályai szerint, a megfelelő gondossággal jártak-e el a felperes kezelése során. Utal arra a Kúria, hogy az I. rendű alperes hivatkozásával ellentétben nemcsak a szakmai szabályszegés, hanem adott esetben a kellő gondosság elmulasztása is megalapozza a kártérítési felelősséget.

[43] Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében egyrészt azt vitatta, hogy szükséges volt-e a teljes dokumentáció beszerzése a műtétet megelőzően, másrészt nem értett egyet azzal, hogy onkoteam, onkológus bevonására lett volna szükség a műtétet megelőzően. Állította, hogy az onkoteam, onkológus bevonásának indokoltsága urológiai szakkérdésnek minősült, ennek ellenére a kiegészítő szakvéleményeket az igazságügyi szakértő urológus szakkonzultáns bevonása nélkül terjesztette elő.

[44] Tény, hogy jelen esetben az I. rendű alperes a II. rendű alperes által felállított diagnózis alapján végezte el a műtétet. Az sem volt vitatott a szakértői vélemény alapján, hogy a műtét elvégzése a szakma szabályainak megfelelt, műtéttechnikai hiba nem történt. Ugyanakkor jelen perben a prosztataeltávolító műtét szakszerűsége mellett a fő kérdés az volt, hogy az alperesek kellő gondossága esetén fény derülhetett volna-e a leletcserére, és ezáltal elkerülhető lett volna-e a felesleges szerveltávolító műtét.

[45] A régi Pp. 177. § (1) bekezdése alapján a bíróság abban az esetben rendel ki szakértőt, ha a perben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik. Utal arra a Kúria, hogy a tévesen elvégzett műtét és az azt megelőző egészségügyi ellátás szakmai szabályainak való megtartása szakkérdésnek minősült, ezért az elsőfokú bíróság – helyesen – folytatott le igazságügyi szakértői bizonyítást. E körben rámutat a Kúria: jelen esetben az valóban urológiai szakkérdésnek minősült, hogy a diagnózis felállítása, az ennek alapján elrendelt kezelés menete a felperes esetében a szakma szabályai szerint történt-e, ezért az urológus bevonása indokolt volt. Ugyanakkor a rosszindulatú megbetegedés esetén onkoteam, onkológus bevonásának szükségessége nem szakmaspecifikus kérdés, ezért ebben a tárgykörben az igazságügyi orvostani szakértő, az urológus szakkonzultáns ismételt bevonása nélkül is választ adhatott. Ennek megfelelően jelen ügyben az alapszakvélemény urológus bevonásával készült, a kiegészítő orvosszakértői vélemények pedig olyan általános orvosszakmai, illetve az elvárható gondossággal kapcsolatos kérdésekre adtak választ, amelyekhez az urológus szakértő bevonása már nem volt szükséges. Ahogy azt a másodfokú bíróság helyesen kifejtette, a 60/2003. (X. 20.) ESzCsM rendelet az egészségügyi szolgáltatók kötelezettségévé teszi, hogy rosszindulatú megbetegedés esetén, akár urológiai, akár más jellegű a megbetegedés, minden esetben onkológus team bevonása szükséges, és az alkalmazandó terápiát velük egyeztetve kell meghatározni. Mindezek alapján alaptalanul hivatkozott az I. rendű alperes arra, hogy nem szegett szakmai szabályt az onkoteam összehívásának, onkológus bevonásának elmulasztásával.

[46] Az aggálytalan igazságügyi szakértői vélemény figyelembevételével, az elvárható gondosság körében azt is helyesen állapították meg az eljáró bíróságok, hogy az I. rendű alperes azzal szintén jogellenes magatartást tanúsított, hogy az ambuláns lapon szereplő kórszövettani lelet eredményét elfogadva elmulasztotta beszerezni a teljes kórszövettani leletet. Amennyiben ugyanis ez megtörtént volna, úgy nagyobb eséllyel derült volna fény a leletcserére és esetleg elkerülhető lett volna az indokolatlan szerveltávolító műtét. E körben pedig nem volt jelentősége annak, hogy tanúl kezelőorvos a II. rendű alperesnél mikor szerzett tudomást a visszavitt leletről, ugyanis ettől függetlenül a beszerzett teljes dokumentáció alapján fény derülhetett volna az abban nyilvánvalóan fennálló ellentmondásokra.

[47] Hangsúlyozza a Kúria azt is, hogy az elvárható gondosság megítélése a bíróság jogkörébe tartozik. Az eljáró bíróságok az eset összes körülményének figyelembevételével, a rendelkezésre álló bizonyítékok, köztük az aggálytalan szakvélemény értékelésével helyesen jutottak arra a következtetésre, hogy az I. rendű alperes nem az elvárható gondossággal járt el amikor az ambuláns lapon szereplő kórszövettani lelet eredményét elfogadva elmulasztotta beszerezni a teljes kórszövettani leletet. Mivel a két dokumentum a szakértő szerint nem feleltethető meg egymásnak, a kórszövettani lelet az ellátás szempontjából lényeges többletinformációkat tartalmazhatott. Ha az elvárható gondosságnak megfelelően az I. rendű alperes az ellátás folyamatának meghatározása érdekében beszerzi a szükséges dokumentációt, kiderült volna, hogy az ambuláns lapra tévesen lett bevezetve a lelet tartalma, és nem került volna sor a szükségtelen szerveltávolításra.

[48] Fentiekre tekintettel az aggálytalan szakértői vélemény alapján jogszabálysértés nélkül állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az I. rendű alperes a II. rendű alperessel közös károkozónak minősül, ezért az alperesek egyetemleges felelősséggel tartoznak a felperes káraiért.

[49] Mindezek alapján az Eütv. 77. § (3) bekezdésének, a régi Pp. 164. § (1) bekezdésének, 177. §-ának, 182. § (3) bekezdésének a megsértése nem állapítható meg.

[50] Harmadlagos felülvizsgálati kérelmében az I. rendű alperes alaptalanul kérte leszállítani a felperes részére az eljárás bíróságok által megítélt sérelemdíj összegét, az e körben számba vett bizonyítékokat a bíróságok okszerűen, a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének [illetve az összecszerűség körében a (3) bekezdésnek] megfelelően mérlegelték. A másodfokú bíróság kellő súllyal értékelte, hogy az indokolatlan szerveltávolítás folytán a felperes olyan hátrányokat szenvedett, amelyek további bizonyítás nélkül – az igazságügyi véleményre alapozottan – is reparációra szorulnak, a felperes a Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján sérelemdíjra tarthatott igényt. Az igazságügyi orvosszakértői vélemény megfelelően alátámasztja azt, hogy a felperesnek nem csak indokolatlanul eltávolították egy szervét, amelynek folytán maradandó egészségkárosodást szenvedett, de ennek következményeként vizelet-visszatartási problémái, merevedési zavara jelentkezett, szociális élete, életminősége jelentősen romlott. Mindezekre tekintettel az I. rendű alperes állításával ellentétben, fennálltak a Ptk. 2:52. §-ban meghatározott feltételek, jogszabálysértés e vonatkozásban sem állapítható meg.

[51] A Kúria az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében előadott hivatkozásával ellentétben azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet megfelel a régi Pp. 221. §-ában írt követelményeknek. A másodfokú bíróság ítéletében maradéktalanul eleget tett indokolási kötelezettségének: a jogalap körében és a sérelemdíjjal kapcsolatosan is kifejtette döntésének az elsőfokú bírósággal egyező indokait, összegezte az I. rendű alperes terhére felróható magatartásokat és azok okozati összefüggését a felperesnél bekövetkezett kárral, rámutatott azokra a hátrányokra, amelyek minden további bizonyítás nélkül megalapozták a megfelelő kompenzációnak tartott sérelemdíj összegét.

[52] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, mert az mindenben megfelelt a felülvizsgálat tárgyává jogszabályoknak.

Záró rész

[53] Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Kúria a régi Pp. 270. § (1) bekezdésének utaló rendelkezése folytán alkalmazandó 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte őt a felperes részére a jogi képviseletével felmerült felülvizsgálati eljárási költség megtérítésére, amelyet a felülvizsgálati pertárgyérték alapulvételével a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alapján – a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan – állapította meg, a 4/A. § szerint általános forgalmi adóval növelten.

[54] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerint számított felülvizsgálati eljárási illetéket, az I. rendű alperes személyes illetékmentességére tekintettel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

[55] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján az I. rendű alperes kérelmére tárgyaláson bírálta el.

[56] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. február 9.

Salamonné dr. Piltz Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Antónia s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró

Kúria
III.Pfv.20.646/2021/3/2

9

A kiadmány hitelél:

bíróági ügyintéző
HM